

JAK DOSTAL GARGANTUA JMÉNO A JAK SSÁL MOK KAPITOLA VII.

KDYŽ TAK DOBRÁK GRANDGOUSIER PIL A VESELIL se s ostatními, zaslechl hrozný křik, který strhl jeho syn, přicházející na světlo toho světa. Dítě křičelo ze všech sil: pít, pít, pít, a proto řekl otec: „Křkan ty as (doplň: budeš)!“ Když přítomní zaslechlí ta slova, pravili jednohlasně, že se dítě má dozajista jmenovat Gargantua, poněvadž to byla první slova jeho otce při jeho narození, a to podle vzoru a příkladu starých Hebrejů. Otec s tím souhlasil a také matce se to líbilo. Aby utišili maličkého, dali mu pořádně napít a pak ho donesli ke studánce a tam byl pokřtěn, jak jest obyčejem dobrých křesťanů.

Bylo mu přikázáno sedmnáct tisíc devět set třináct krav z Pontille a Bréhémtu, aby byl kojen, neboť nebylo lze nalézt v celém kraji kojnou, která by byla stačila na ohromné množství mléka, jehož potřeboval k své výživě. Ačkoli někteří doktoři skotovští tvrdili, že ho kojila jeho matka a že mohla ze svých prsů vydat po každé čtrnáct set dvě vědra a devět krajáčů mléka. To ovšem není pravděpodobné. A také prsatě bylo toto tvrzení prohlášeno Sorbonnou za pohoršlivé, urážející zbožné sluchy a zdaleka páchnoucí kacífstvím.

Takto žil až do jednoho roku a deseti měsíců. Tehdy ho na radu lékařů začali chovat a zhotovili mu krásný vozík se spřežením býků, vynález to Jana Denyaua. V tomto vozíku ho vesele vozili sem a tam; a byla radost se naň podívat, neboť měl buclaté tváře a téměř osmnáct brad a křičel jen zcela málo. Zato se pokakával každou chvíli, neboť byl v hýždích flegmatický až na podiv, jak z přirozené povahy, tak ze sklonnosti nabyté, která se v něm vytvořila přílišným pitím zářijového vína. A nepil ani kapku bez přičiny. Kdykoli byl totiž roz-

hněván, rozzloben, mrzut nebo rozhořčen, kdykoli dupal nohama, plakal, křičel, přinášeli mu pít a tím ho přiváděli do jeho míry, a on se rázem upokojil a rozveselil.

Jedna z jeho chův se mu zadušovala, že byl tomu tak zvyklý, že při pouhém zvuku kordeju a raivi přicházel do vyřazení, jímž okoušel rajských rozkoší, takže chůvy, pozorující tuto božskou povahu, cinkávaly ráno před ním, aby ho obveselily, noží o sklenice nebo zátkami o láhve nebo o korbele jejich víky. Při těchto zvucích rozjasnil tvář, natřásal se a sám se kolébal, kývaje si hlavou, brnkaje prsty a trylkuje zadnicí.